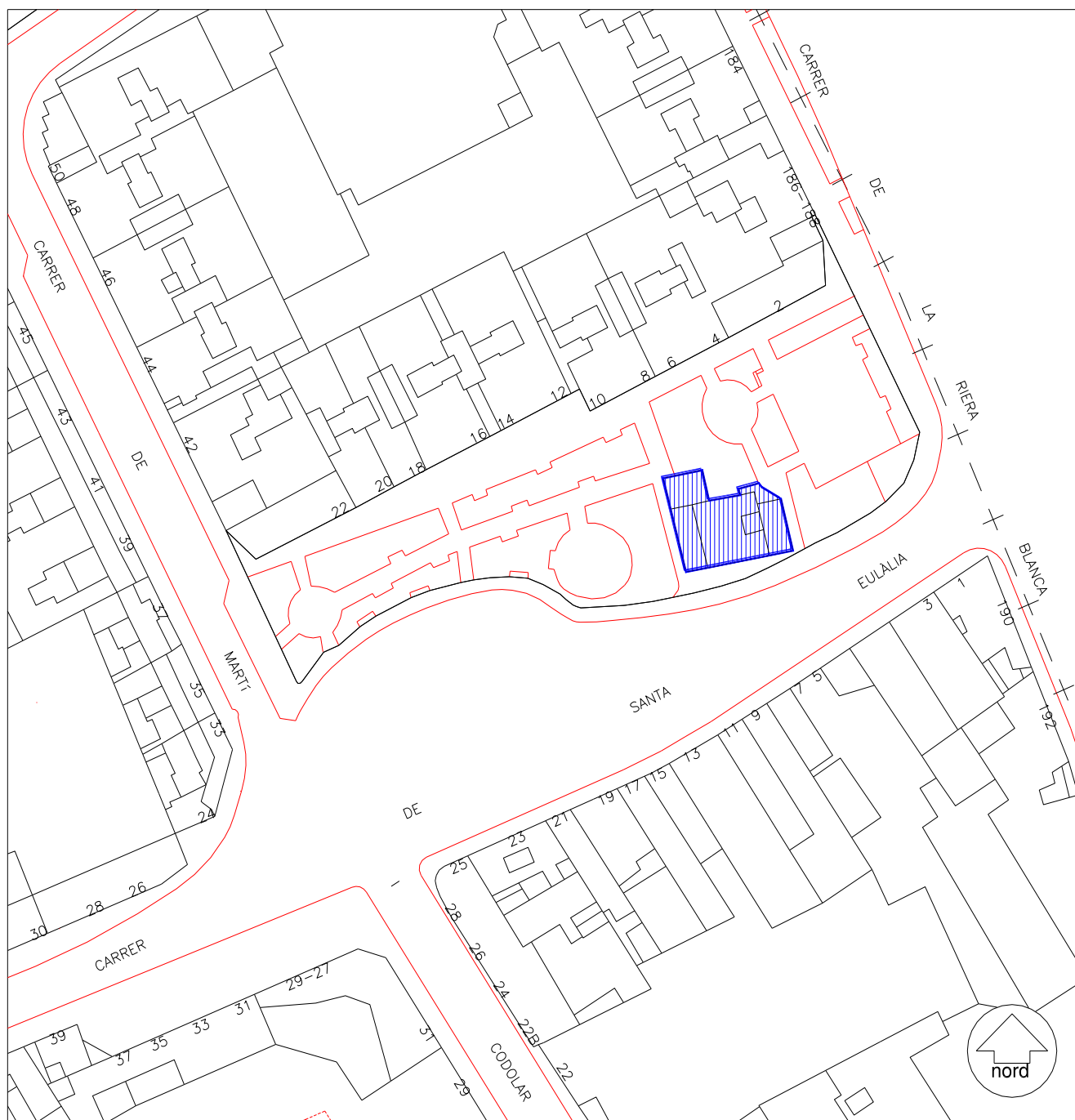

ESCALA 1:1000

ADREÇA PRINCIPAL: Santa Eulàlia, C. de, s/n,

ADRECES SECUNDARIES: Riera Blanca, C. de la,
Martí i Codolar, C. de,

ADREÇA PRINCIPAL: Santa Eulàlia, C. de, s/n,

ADRECES SECUNDARIES: Riera Blanca, C. de la,
Martí i Codolar, C. de,

DENOMINACIÓ: L'Escorça

CRONOLOGIA I AUTOR/S: S. XIX (?)

US ORIGINAL: Masia (?)

US ACTUAL: Local d'ús i seu de la Banda Municipal de Música

BIBLIOGRAFIA:

CASAS, 1986 A.

Exposició, 1986, punt 3.

Hospitalet, 1981.

Hospitalet, 1987.

Vista general de l' edifici (Octubre 1994)

Vista general de l' edifici (Octubre 1994)

CITES:**(PEPPA)**

"Edificio de tres crujías de planta baja y piso y golfas, con torre en el cuerpo central. Posiblemente era la residencia anexa al recinto fabril de un molino de "escorça" que aprovechaba el Real Canal de la Infanta para su funcionamiento. El edificio, en su nave central, probablemente era una antigua masía o casa de uso agrícola, cuya estructura base se aprovechó en el momento de remozarla y ampliarla, dotándola de ese aspecto clásico que la caracteriza (molduras, cornisa que disimula la cubierta a dos aguas vertiendo en fachada). Las ampliaciones laterales al cuerpo central posiblemente sean de la misma época que la torre añadida (por ser su cornisa distinta a la central).

(CASAS, 1986 A)

"...l'Escorça, una antiga casa vuitcentista restaurada i convertida en serveis del municipi. L'Escorça és un edifici que tothom està d'acord a afirmar que havia estat un molí d'escorces tintòries, mogut, com els altres que hi havia en el terme, per un salt d'aigua del Canal. Preciso aquest acord general sobre l'antic ús de la casa, perquè jo, per la meva banda, només tinc notícies de molins fariners per aquesta zona, i no de cap molí d'escorça -si més no, durant el segle passat-. Per això m'estimo més posar entre parèntesi aquesta explicació del nom de la construcció.

Al costat de l'Escorça hi ha un monument, obra de l'escultor Subirachs..." (p. 63)

(Hospitalet, 1981)

"Característica casa senyorial, potser dels volts de 1840, neoclàssica, amb cos central d'acroteri escalonat sobre cornisa de mútuls, i amb cossos flanquejants. La torratxa sembla dels volts del 1860, quan es posà de moda aquest tema" (punt 35)

(BREU, 1986)

"A principis dels anys vint Santa Eulàlia comptava amb gairebé 3.000 habitants. Les fàbriques s'anaven multiplicant sense parar: "Can Gras", "El Cànem", "La Fundició Escorça"...." (p. 168)

"Posteriorment van ser cremades dinou parades del mercat i van esclatar algunes bombes en la fàbrica "Fundicions Escorça" (on hi ha actualment Santa Eulàlia-2)..." (p. 172)

VALORACIÓ:

Els criteris de valoració patrimonial no només han de tenir en compte aspectes qualitatius o tipològics, sinó també de representativitat o d'identificació col·lectiva. Es per això que sovint, com en el cas que ens ocupa, la protecció atorgada a un edifici es deu en bona part al valor emblemàtic que li han atorgat un cúmul de circumstàncies: urbanístiques, veïnals, etc.

El barri de Santa Eulàlia va patir un procés de densificació constructiva a partir dels anys vint del nostre segle. Amb el parèntesi dels anys de la Guerra Civil i primera postguerra, la seva urbanització continuà amb força a partir de la segona meitat dels anys 1950, lligada molt directament amb la proximitat de la metròpoli. Aquest creixement intensiu va transformar radicalment el paisatge urbà, que quedà gairebé orfe de referents antics. El fet que l'Escorça es mantingués dempeus i que s'ajardinés el seu voltant -oxigenant mínimament aquest congestionat sector- va significar un petit triomf davant els cada cop més densificats blocs d'habitatges.

Tot i aquest interès, se sap ben poc de l'origen d'aquesta casa, per altra banda amb intervencions de diverses èpoques clarament apreciables en la seva estructura. Malgrat que segurament el seu origen és agrícola -semblen endevinar-se traces d'una primitiva masia-, hom ha tendit a considerar que havia allotjat un molí d'escorces, fet que donaria origen al topònim. Aquesta versió poc documentada perd pes davant

l'existència a tocar d'aquest indret d'una fundició propietat de Joan Escorsa. Es possible que hi hagi hagut una contaminació toponímica per proximitat, o que l'antiga masia hagués passat a formar part del complexe fabril dels Escorsa, de la qual agafaria el nom. En qualsevol cas, caldria una documentació històrica més acurada - que ha estat impossible d'aprofundir més al realitzar el present Catàleg- que permeti determinar l'origen i activitat de la casa.

PROTECCIÓ:

Nivell C

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

Les façanes de l'edifici han estat objecte de diverses modificacions en el temps i es troben restaurades i repintades de fa poc. Seria inoportú intentar retornar a l'edifici una primitiva fesomia que es desconeix en absolut. Per tant només s'han de considerar obres de manteniment.

Es recomana que s'obrin els arcs cegats de la torreta.

Es contempla la possibilitat d'adaptar l'edifici, a la normativa d'accessibilitat, incendis, etc..., sempre intentant no distorsionar el caràcter de la catalogació, per lo qual, seria possible fer les reformes estructurals necessàries sempre, previ estudi estructural de l'edifici, segons el qual quedi justificada la solidesa de la reforma proposada, i estigui aprovat pels tècnics del departament corresponent.

SITUACIÓ URBANÍSTICA:

La modificació del PGM aprovat definitivament el 7 de novembre de 2000 requalificat com a 7b (equipament comunitari de nova creació de caràcter local), ús que per altra banda es pot considerar que ja compleix.

